

ÎNCHEIERE

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Aliona Demeșco,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială
„Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni împotriva Alionei Demeșco,
intervenient accesoriu Organul de Tutelă și Curatelă cu privire la transmiterea silită
a bunurilor gajate și cererea reconvențională depusă de Aliona Demeșco împotriva
Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni cu privire la
recunoașterea nulității contractului de credit și a contractului de gaj,
împotriva deciziei din 22 noiembrie 2011 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă:

La 03 aprilie 2009, BC „Moldova- Agroindbank” SA a depus cerere de chemare
în judecată împotriva Alionei Demeșco solicitând deposedarea Alionei Demeșco de
apartamentul nr. 14 din str. XXXXX, or. Comrat, înregistrat în Registrul bunurilor
imobile sub numărul cadastral XXXXX.01.014 și transmiterea bunului în posesia
Băncii pentru a fi vândut, evacuarea persoanelor și a bunurilor din apartamentul nr.
14 din str. XXXXX, or. Comrat, fără acordarea altui spațiu locativ, încasarea
cheltuielilor de judecată privind plata taxei de stat în sumă de 100 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în baza contractului de credit nr.
S07136, încheiat la 26 martie 2007 cu Aliona Demeșco, i-a oferit ultimei un credit
în mărime de 189000 de lei, scadent la 20 martie 2022.

Totodată, a menționat că întru asigurarea rambursării creditului primit și
achitării dobânzii calculate, Aliona Demeșco a ipotecat băncii, conform contractului
de ipotecă nr. S07136A din 26 martie 2007, apartamentul nr.14 din or. Comrat, str.
XXXXX, valoarea ipotecară fiind de 256400 de lei.

Reclamantul a afirmat că, Aliona Demeșco nu și-a îndeplinit obligațiile
asumate privind restituirea creditului și a altor plăți, încălcând astfel obligațiile
prevăzute de contractul de credit și legislația în vigoare. Astfel, la situația din 28
octombrie 2008 a acumulat o datorie în sumă 182955,28 de lei, constituită din:
creditul în termen-169050,00 de lei, creditul restant-4200,00 de lei, dobânda
neachitată -9705,28 de lei.

În acest sens, în adresa pârâtei a fost expediată o notificare, însă a rămas fără executare în termenul stabilit.

Prin încheierea protocolară din 21 august 2009 a Judecătoriei Comrat a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Organul de Tutelă și Curatelă.

La 05 octombrie 2009, Aliona Demeșco, reprezentată de Victor Iuhno, a depus cerere reconvențională împotriva BC „Moldova-Agroindbank” SA solicitând recunoașterea nulității contractului de credit nr. S07136 din 26 martie 2007 și a contractului de gaj nr. S07136A din 26 martie 2007.

În motivarea cererii reconvenționale, reclamanta a invocat că în luna martie 2007 a fost invitată la BC „Moldova-Agroindbank” SA, unde i-a fost propus să primească creditul, iar mijloacele primite să le expedieze pentru rambursarea datoriei pe credit, care s-a format la ÎI „Sari Vera”, conducătorul căreia a fost.

De asemenea, a precizat că nu a primit banii în numerar la bancă și nu a efectuat operații pe contul de împrumut, iar scopul eliberării creditului a fost reparația apartamentului, care așa și nu a fost efectuată. Toate mijloacele bănești au fost folosite pentru rambursarea creditului ÎI „Sari Vera”. Astfel, în opinia sa, contractul de credit este nul, deoarece este simulat, întrucât, de fapt, a fost pentru contractul de credit, încheiat cu ÎI „Sari Vera”.

Prin încheierea din 02 noiembrie 2009 a Judecătoriei Comrat s-a acceptat spre examinare cererea reconvențională depusă de Aliona Demeșco.

Prin hotărârea din 16 mai 2011 a Judecătoriei Comrat s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de BC „Moldova-Agroindbank” SA; s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea reconvențională depusă de Aliona Demeșco împotriva BC „Moldova-Agroindbank” SA cu privire la recunoașterea nulității contractului de credit nr. S07136 din 26 martie 2007 și a contractului de gaj nr. S07136A din 26 martie 2007; s-a transmis în mod forțat în posesia BC „Moldova-Agroindbank” SA bunul gajat în baza contractului de gaj nr. S07136A din 26 martie 2007, care aparține cu drept de proprietate Alionei Demeșco și anume: apartamentul nr.14 cu suprafața totală de 41,0 mp, situat în or. Comrat, str. XXXXX, înregistrat în Registrul bunurilor imobile sub numărul cadastral XXXXX.01.014 cu evacuarea forțată a persoanelor și a bunurilor mobiliare din acest fond imobiliar; s-a încasat de la Aliona Demeșco în beneficiul BC „Moldova-Agroindbank” SA cheltuielile suportate pentru plata taxei de stat în valoare de 200 de lei.

Prin decizia din 22 noiembrie 2011 a Curții de Apel Comrat s-a respins ca fiind neîntemeiat apelul declarat de Aliona Demeșco și s-a menținut hotărârea din 16 mai 2011 a Judecătoriei Comrat.

Prin decizia din 26 aprilie 2012 a Curții Supreme de Justiție s-a considerat inadmisibil recursul declarat de Aliona Demeșco.

Prin încheierea din 04 decembrie 2012 a Judecătoriei Comrat, corectată prin încheierea din 19 august 2013 a Judecătoriei Comrat, s-a admis cererea BC „Moldova-Agroindbank” SA și s-a corectat eroarea din textul hotărârii din 16 mai 2011 a Judecătoriei Comrat referitor la numărul cadastral, fiind indicat numărul cadastral XXXXX.01.014.

Prin decizia din 02 decembrie 2013 a Curții de Apel Comrat s-a menținut fără modificări încheierea din 04 decembrie 2012 a Judecătoriei Comrat.

Prin încheierea din 17 iunie 2014 a Curții de Apel Comrat s-a transmis Curții Supreme de Justiție spre examinare conform competenței cererea de revizuire depusă de Aliona Demeșco în prezenta cauza civilă.

Prin încheierea din 17 septembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Aliona Demeșco.

Prin încheierea din 19 noiembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Aliona Demeșco.

La 05 martie 2020, prin intermediul poștei (Vol.IV, f.d.101), Aliona Demeșco a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 22 noiembrie 2011 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, repunerea în termen, casarea deciziei instanței de apel din 22 noiembrie 2011 și a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii reconvenționale depuse de Aliona Demeșco și de respingere a acțiunii inițiale înaintate de BC „Moldova-Agroindbank” SA.

În motivarea recursului s-a invocat că în prezenta cauză a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Organul de Tutelă și Curatelă, însă la acel moment acest participant la proces, ca organ de stat avea obligația să urmărească ca prin hotărârea emisă să nu fie lezate interesele și drepturile copiilor minori, ceea ce nu s-a realizat de către acest organ. De fapt, pe parcursul procesului, acest participant la proces nu a participat la examinarea cauzei și nu a redat poziția sa.

De asemenea, a menționat că în prezent s-a stabilit faptul că Organul de Tutelă și Curatelă nu a primit în adresa sa actele de dispoziție emise de instanțele de judecată.

Recurenta a opinat că existența noului raport de expertiză din 14 decembrie 2013, existența faptului neexpedierii actelor de dispoziție emise de instanța de apel, examinarea prezentului litigiu fără participarea intervenientului accesoriu, acordă posibilitatea de a reexamina hotărârile emise.

Copia recursului a fost expediată în adresa intimaților conform scrisorii de însoțire datate cu 08 mai 2020 (Vol.IV, f.d.121) și a fost recepționată la 13 mai 2020 și la 15 mai 2020, conform avizelor de recepție (Vol.IV, f.d.122-123).

Examinând temeiurile recursului declarat de Aliona Demeșco, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434.

Art. 434 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, în redacția în vigoare la data emiterii deciziei instanței de apel-22 noiembrie 2011, stipula că recursul se declară în termen de 2 luni de la data pronunțării deciziei, iar în cazul redactării acesteia – de la data înștiințării scrise a părților despre semnarea hotărârii redactate. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele cauzei rezultă că decizia instanței de apel a fost adoptată la 22 noiembrie 2011 și a fost expediată copia deciziei redactate participanților la proces, prin intermediul poștei la 26 decembrie 2011, inclusiv pârâtei Aliona Demeșco și reprezentantului său, Victor Iuhno (Vol.I, f.d.202) și a fost recepționată de către Victor Iuhno la 28 decembrie 2011, conform avizului de recepție (Vol.I, f.d.204).

Totodată, la data de 28 decembrie 2011 a fost recepționată și de către reprezentantul părții Aliona Demeșco, Ivan Sarî, conform mențiunii efectuate în cererea sa (Vol.I, f.d.205).

Pornind de la textul normei de drept procedural citate *supra*, în vigoare la data emiterii deciziei instanței de apel contestate, din care se deduce expres că termenul de declarare a recursului este de 2 luni, în cazul redactării, de la data înștiințării scrise a părților despre semnarea hotărârii redactate, Aliona Demeșco a depus prezenta cerere de recurs la 05 martie 2020, prin intermediul poștei (Vol.IV, f.d.101).

Respectiv, termenul de contestare de 2 luni prevăzut de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, în redacția în vigoare în perioada de referință, a început să curgă pentru recurentă la 29 decembrie 2011.

Completul precizează că termenul de declarare a recursului în Secțiunea a 2-a este de 2 luni și este un termen de decădere și nu poate fi restabilit. Or, termenul de decădere este termenul în interiorul căruia persoanele sunt obligate să-și exercite dreptul de a efectua un act procedural, sub sancțiunea încetării acestui drept.

Respectiv cererea recurentei formulată în cererea de recurs de a fi repus în termenul de declarare a recursului, urmează a fi respinsă.

De altfel, repunerea în termenul de declarare a recursului în circumstanțele speței, nu poate fi efectuată, în situația în care legiuitorul a stabilit un termen expres în acest sens.

În această ordine de idei, Completul relevă că, la caz depunerea prezentei cereri de recurs s-a realizat cu omiterea termenului legal.

Conjunctura redată și având în vedere prevederile art. 56 alin. (3), art. 61 alin.(1) Cod de procedură civilă, în conformitate cu care părțile au obligația de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, Completul conchide că recurenta a eludat obligația sa de a-și valorifica drepturile procedurale în termenul stabilit de legiuitor.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a relevat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

În fiecare caz, instanțele naționale trebuie să verifice dacă motivele privind extinderea termenului limită pentru recurs poate să justifice ingerința în principiul *res judicata*, în special dacă legislația națională nu limitează discreția fie în ceea ce privește timpul sau motivele pentru extinderea termenului limită (a se vedea Ponomaryov v. Ucraina, nr.3236 / 03, §§ 41, 3 aprilie 2008).

Adițional, Completul notează că în jurisprudența CtEDO, în cauzele față de Republica Moldova, s-a mai punctat că legislația moldovenească prevede un termen limită de adresare cu recurs până a deveni o decizie definitivă. Astfel, Curtea a constatat o violare atunci când autoritățile au admis un recurs depus după expirarea termenului de prescripție (Melnic c. Moldovei, §§ 41- 43; Istrate c. Moldovei, nr. 53773/00, §§ 53 - 55, 13 iunie 2006). În consecință, Curtea a constatat o violare a art. 6 § 1 CEDO în ceea ce privește principiul securității raporturilor juridice.

Subsidiar, Completul mai accentuează că recurenta anterior a mai exercitat calea de atac-recursul împotriva deciziei instanței de apel din 22 noiembrie 2011, înregistrând în acest sens la 30 decembrie 2011 și la 13 ianuarie 2012 recurs și care

s-a finalizat prin pronunțarea deciziei din 26 aprilie 2012, fiind considerat inadmisibil recursul.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Aliona Demeșco, or, recursul a fost declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 433 lit. b), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge cererea Alionei Demeșco cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului.

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Aliona Demeșco împotriva deciziei din 22 noiembrie 2011 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat